

Creen a Banyoles el primer fons de literatura de gènere

La col·lecció, presentada ahir a la biblioteca, rep el nom de Francesca Bartrina, un referent en els estudis sobre literatura i feminisme
La iniciativa s'emmarca dins els actes del Dia de la Dona

El Fons Francesca Bartrina va ser inaugurat ahir a la biblioteca de Banyoles amb un centenar de títols
Foto: JOAN SABATER.

La biblioteca de Banyoles disposa des d'ahir del primer fons bibliogràfic de la xarxa de biblioteques públiques de Girona dedicat específicament a la literatura de gènere. La col·lecció rep el nom de la filòloga Francesca Bartrina i Martí (Serinyà, 1968-Banyoles, 2014), estretament vinculada a la biblioteca de la ciutat, on des del 2006 va dirigir un club de lectura en col·laboració amb l'Ateneu Obert de la Dona, que també s'ha implicat ara en la creació del fons. És un nou homenatge públic a l'enyorada escriptora, dramaturga i traductora, després que el març del 2015 es bategés també amb el seu nom la Sala de Lectura de Serinyà.

El Fons Francesca Bartrina, inaugurat ahir dins les activitats organitzades per la biblioteca de Banyoles a l'entorn del Dia de la Dona, consta de moment d'un centenar de títols relatius a la narrativa i la teoria literària des de la perspectiva feminista, però l'objectiu, segons va explicar la directora de la biblioteca, Eva Martí, és anar-lo ampliant i actualitzant amb noves adquisicions, principalment del camp de l'assaig. En aquest sentit, s'hi poden localitzar obres de referència d'autores com ara Hélène Cixous, Simone de Beauvoir, Anne Charlon, Pilar Godayol, Eulàlia Lledó, Marta Segarra, Neus Real o la mateixa Francesca Bartrina, a més de biografies, àlbums i llibres de creació d'escriptores clàssiques de la literatura catalana, des de Clementina Arderiu i Carme Karr a Maria Teresa Vernet i Rosa Leveroni. Entre els títols del fons, identificats amb el logotip d'una ploma estilogràfica lila, hi tenen un lloc destacat els relacionats amb el teatre, una altra de les grans passions de Francesca Bartrina, que va escriure i dirigir més d'una peça, sovint en col·laboració amb el seu marit, el professor de la Universitat de Girona i també dramaturg Jordi Sala. No hi ha, en canvi, cap obra relacionada amb Caterina Albert, a qui Bartrina va dedicar la tesi doctoral i de la qual era una lúcida especialista. Eva Martí ho argumenta fent notar que “no tindria sentit duplicar esforços, tenint en compte que la biblioteca de l'Escala ja disposa, per raons de proximitat, del fons més complet d'estudis sobre aquesta autora”.

La major part dels volums del fons formen part de donacions rebudes de l'Institut Català de les Dones, la Universitat de Barcelona i la Universitat de Vic, d'on l'estudiosa banyolina va ser professora titular. En un futur, Jordi Sala ha avançat que es planteja dipositar-hi “gran part de la biblioteca” de la seva dona. Tot i això, Eva Martí insisteix que no hi ha cap desig de pressionar la família i que la creació del Fons Bartrina no està condicionada a la donació del material privat, sinó que neix de “l'estima per una dona que era un exemple en l'art de compartir i transmetre, una persona que t'engrescava en tot el que feia”. La citació de Joanna Russ en la cartella que dona la benvinguda al lector al Fons Bartrina n'és, en aquest sentit, un retrat preciós: “Ella no ho va escriure. Ho va escriure però no hauria d'haver-ho escrit. Ho va escriure, però mira sobre què va escriure. Ho va escriure, però ella no és realment un artista i això no és realment seriós, ni és del gènere literari apropiat, és a dir, no és realment art. Ho va escriure, però només en va escriure un. Ho va escriure, però només és interessant i està inclòs en el cànon per una sola raó, i molt limitada. Ho va escriure, però n'hi ha molt poques com ella.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-03-2016 Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/946185-creen-a-banyoles-el-primer-fons-de-literatura-de-genere.html>